

Met zeven inschrijvingen leveren Robert (62) en Jacob (32) De Craene uit Evergem de grootste roodbonte delegatie tijdens de nationale prijskamp in Brussel. Fokkerij vormt al jaren de centrale bezigheid op hun bedrijf. Het keuringsverleden gaat zelfs terug tot begin vorige eeuw.

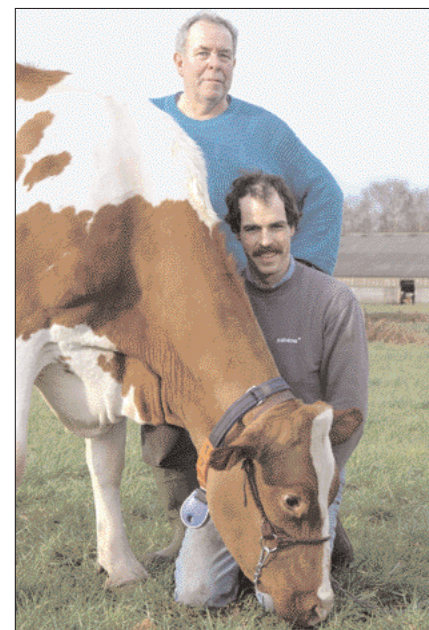
'Een, wat denk je, zal ze scoren op Agribex?' Trots tonen Robert (62) en Jacob (32) De Craene uit Evergem stalfavoriete Tine, één van hun zeven inzendingen voor de nationale prijskamp van het roodbont. 'Dat is het beste dier dat we ooit gefokt hebben', klinkt het overtuigd. De Rubensdochter lijkt zich weinig aan te trekken van de belangstelling. Op een

ruim strobed staat de 89-puntenvaars in de bindstal rustig te herkauwen. Haar eigenaars zijn enthousiast als het over Tine gaat. Vol verwondering staan vader en zoon tegenover hun eigen fokproduct: 'Kijk eens hoe mooi die uier eronder zit en wat een mooi fijn skelet ze heeft.' De deelname aan de nationale prijskamp past op het bedrijf van de familie De Crae-

ne in een jarenlange traditie. 'Mijn overgrootouders haalden voor de Eerste Wereldoorlog een nationale kampioentitel met één van hun witrode koeien', vertelt Robert trots, terwijl hij de foto van de gevlekte Lena 1768 toont. 'Het zou toch mooi zijn als we nu, bijna honderd jaar later, weer een nationale titel behalen.'

Joyce als boegbeeld

De zeven afgevaardigden selecteerden Robert en Jacob zorgvuldig uit hun 100 kopen tellend melkveekoppel. De samenuitbating van vader en zoon telt exact 100 melkkoeien, goed voor een gemiddelde productie van 9462 kg melk met 4,02 procent vet en 3,45 procent eiwit over 305 dagen. Voor de ruwvoerproductie is het be-

Robert en Jacob De Craene: 'Vooral consequent zijn bij de selectie'

startschot gaf voor de jarenlange Red-Holsteinfokkerij bij de De Craenes. De bijna negenjarige Joyce geniet nu van het leven als gewone melkproducente. Tegenwoordig bewijst ze zich vooral via haar talrijke nakomelingen. Een aantal van hen, waaronder Stadelochter Suzan, geniet KI-belangstelling. Zij maakt straks eveneens haar opwachting in Brussel.

Jarenlang gespecialiseerd

Sinds het begin is het bedrijf van Robert en Jacob gespecialiseerd in melkvee. Andere takken kwamen er in het verleden nooit aan te pas. 'Mijn ouders en grootouders hadden zelf alleen maar koeien', vertelt Robert. 'De liefde voor melkkoeien overheerst al verschillende generaties. Zes van

dat zijn de drie factoren waar we op letten', vertelt Jacob, die zweert bij een goed exterieur. 'Een goed exterieur is de basis van een langleefbare producent. Je moet eerst een goed exterieur hebben, voor je een dier krijgt dat lang meegaat. Het stieradviesprogramma gebruiken de fokkers daarbij als leidraad. 'SAP is voor ons een gebruiksmiddel', vervolgt Jacob. 'We gebruiken het als richtlijn. Het kan zowel de eerste, de tweede, de derde of een totaal andere keuze zijn. Eigenlijk proberen we vooral consequent te zijn in de selectie.' Bij roodbont krijgen onder meer Reno en Konvoy volop kansen. In het verleden werden Stadel en Jerom ruim ingezet. Vooral over de fokkerij van Stadel zijn Robert en Jacob enthousiast. 'Stadel heeft goed werk gedaan in de roodbontfokkerij', zijn vader en zoon het eens. 'Maar er was ook wel nood aan een goede stier bij roodbont.' Onder de zwartbonten zijn de stieren Aaron, Lucky Mike, Dynasty, December, Sinatra en Grandprix ingezet. Binnenkort wordt aan dit lijstje ook Orcival toegevoegd.

Kieskeurig fokken

In de loop der jaren werd door vader en zoon De Craene flink geselecteerd en kende het melkveekoppel een enorme progressie. 'De lat komt op langere termijn steeds hoger te liggen in de fokkerij', vindt Robert. 'Als melkveehouder word je steeds veeleisender. Je bent als fokker op den duur overdreven kieskeurig.' Omdat de voorliefde voor de fokkerij diep in de genen van Robert en Jacob zit geworteld, is nog nooit sprake geweest van witblauw kruisingen. Alle dieren worden consequent met een stier uit de eigen rasstandaard gecombineerd. Zuiver werken met Holsteingenen leverde hun al ettelijke tientallen vaarzen op. 'Ik denk dat ik op mijn leeftijd nu ongeveer 2000 kalfvaarzen gefokt heb', verklaart Robert trots. De Sanitel-oormerken haalt hij aan als bewijs: het nummeren van de vaarskalveren startte destijds bij één en leunt op dit moment aan tegen de 2000. De stierkalveren kregen al die tijd oormerken van een andere reeks. Jammer genoeg liep de rendabiliteit van de vaarzenverkoop de laatste jaren een flink stuk terug. 'We hebben daarin ooit andere tijden gekend', herinnert Robert zich. 'Sommigen zeggen wel eens dat een veredelaar een bedelaar is. In de huidige economische context kun je dat nu wel zeggen.'

Annelies Debergh

Blik op een eeuw topfokkerij

Robert en Jacob De Craene: 'Als fokker ben je op den duur overdreven kieskeurig'

1768 Suzan (v. Stadel), 89 punten
Prod.: 2.00 305 8641 4,69 3,50
1739 Delphine (v. Stadel), 89 punten
Prod.: 2.01 305 8202 3,86 3,39

drijf met 105 hectare voorzien van een ruim areaal. Daarop verbouwen Robert en Jacob elk jaar ongeveer 40 hectare maïs en 55 hectare gras, terwijl de rest dient voor de aardappelteelt. Ondanks het feit dat ze op deze keuring enkel met roodbont in de schijnwerpers treden, bestaat hun veestapel voor iets minder dan driekwart uit zwartbonte dieren. 'Omdat de groep kleiner is, kun je met roodbont gemakkelijker naar de top', zegt Jacob. Toch is het keuringssucces van hun roodbonte dochters vaak gebaseerd op zwartbonte genen. 'Op één na vind je bij elke roodbonte in onze stal zwartbontbloed terug in de pedigree.' De link met roodbont wordt op dit bedrijf vooral gelegd door hun bekende indextopper Joyce. Deze Liza's Cavemandochter beheerste gedurende zes jaar het Vlaamse indexklassement en was met haar 90 punten een sterke keuringskandidate. 'Joyce behaalde vaak een eerste plaats op prijskampen', herinnert Robert zich. 'Sommige mensen kwamen zelfs speciaal voor die koe naar ons bedrijf.' Ook door de aderen van Joyce stroomt een vleugje zwartbontbloed via de stieren Centra en Starbuck. De roodfactor sloop in haar pedigree via Triple Threat, die samen met Enhancer het

mijn acht broers en zussen kozen eveneens voor de melkveetak.' Robert startte zelf in Evergem op een areaal van 15 hectare met een veestapel van 20 koeien. 'Na onze start zijn we stelselmatig gegroeid', verduidelijkt hij. 'Toen we halverwege de jaren zeventig het bedrijf in Assenede overnamen, hebben we daar een nieuwe stal gebouwd voor 120 melkkoeien. In die stal werken we nu nog steeds verder.' Als gevolg van die overname kreeg hun melkveebedrijf een opvallende structuur. Tot op vandaag bestaat het nog steeds uit twee eenheden. Het bedrijf in Evergem biedt onderdak aan de koeien einde dracht en de pasgeboren kalveren. De stallen in Assenede vormen de thuisbasis voor het melkvee. In de winter komt alle jongvee daar op stal te staan. Omslachtig vinden ze deze werkwijze niet, getuigen Robert en Jacob: 'Het is een kwestie van gewoonte.' De weiden rond het bedrijf in Evergem worden in de zomer door de drachtige vaarzen begraasd. Tegen de start van het weideseizoen proberen ze alles te insemineren. 'De pinken zijn tegen die tijd gewoonlijk voor 90 tot 95 procent drachtig', verduidelijkt Jacob. 'De rest laten we dan over aan onze eigen stier.' In het fokdoel houden Robert en Jacob het graag vrij kort. 'Productie, uier en benen,